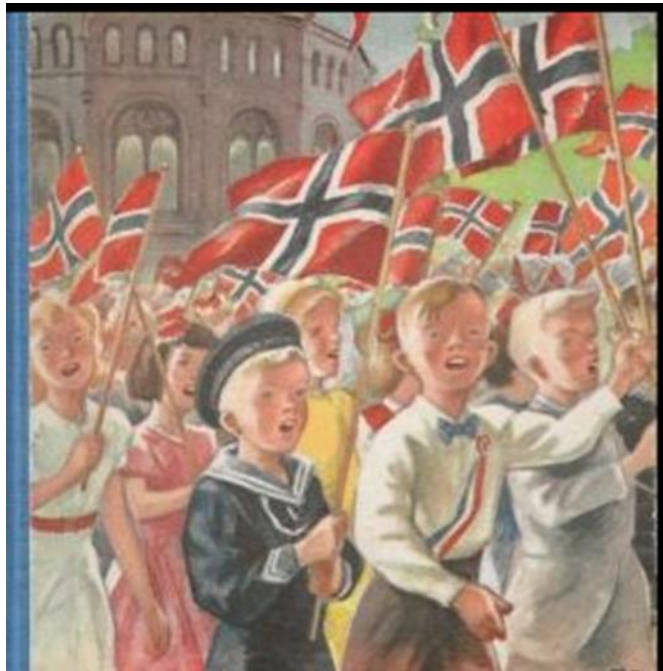

Nasjoner for fred

Wergelands «Vi er en nasjon vi med» synges gjerne på nasjonaldagen. Innbyggernes rettigheter er knyttet til nasjonen og vårt demokrati er basert på sjølråderetten innen vårt land. Det er myndighetene i nasjonen som har ansvar for å beskytte alle innbyggerne. Demokratiet er basert på at vi skal hindre korrupsjon og maktmisbruk ved tredeling av makt: den lovgivende, den utøvende og den dømmende. Franskmannen Montesquieu sin grunntanke var at Stortinget, regjeringa og domstolene skulle være uavhengig av hverandre og dermed nøytralisere hverandre. Slik kunne demokratiet bevares. Denne ideelle modellen har vært vanskelig å få til å fungere slik filosofen tenkte. For alle instansene er en del av statsapparatet. Og det blir derfor først og fremst et spørsmål om hvilken klasse som har kontroll med staten.

Sosialister har definert fire kriterier for en nasjon. Felles språk, felles territorium, felles økonomi og felles identitet. Norge oppfyller disse kravene, men det gjør også den samiske nasjon, Kurdistan og Palestina for å nevne noen. Derimot oppfyller ikke NATO eller EU disse kriteriene. Så står heller ikke de demokratiske tankene høgt i kurs i alliansen eller i unionen. NATO har maktapparatet, men ikke mer. EU prøver å bygge opp et maktapparat, men unionen har lite med demokrati å gjøre. De står ikke for andre verdier enn fri flyt av de fire frihetene.

Oppbygginga av nasjonen Norge skjedde ved industrialiseringa på slutten av 1800-tallet og frem til unionsoppløsninga. Med kapitalismen fikk vi nasjonsoppbygginga fordi det tjente de herskende klassene. Derfor skulle en tro at nasjonen skulle være kapitalens arena.

Men så har kapitalen blitt mer og mer global. Vi ser hvor lite lojal kapitalen i dag er mot sin nasjon når de flytter ut sin virksomhet dit de oppnår størst fortjeneste. Kapitalen har alltid jakta på maksimalprofitt. De store selskapene flytter ut både i USA og i Norge. Deres nasjonale lojalitet var ikke noe verdt. Industrien flytter dit arbeidskrafta er billigst. Sjøl flytter de til skatteparadis.

Med Arbeiderpartiet sin iver etter å innordne oss EU, er også AP i ferd med å vrake nasjonen. Det må derfor være vanlige folk sjøl som forsvarer sjølråderetten og nasjonen Norge, slik vi så i EU-kampen i 1972 og i 1994. EØS-avtalen ble dessverre det sklibrettet Arbeiderpartiet ønsket for å undergrave nasjonen og forme oss etter EU.

Selv om nasjonene kom med kapitalismen, er den arenaen den beste å føre klassekamp, fronte imperialismen og bygge opp et sosialistisk samfunn.

Når Sverige og Finland nå ønsker seg inn i maktblokka NATO, er det med på å svekke alle nasjonene. Nå blir nasjonene i Norden prisgitt den globale stormakts-rivaliseringa. Blokkpolitikk hindrer nasjonal råderett og nasjonal handling. Sverige, Finland og Norge blir prisgitt alliansens mål, midler og metoder og må underordne seg stormaktsspillet og vrake egeninteresser.

Vi kan se på Sverige og Finland sine valg. Konsekvensene av NATO-medlemskap vil være mindre sikkerhet, mindre handlingsrom, større polarisering og hardere konfrontasjoner med NATO sin fiende. For svenskene og finnene vil militærbudsjettet øke. Rustningsspiralen på nordkalotten vil akselerere. USA-basene vil være første mål. Blir det konflikt, blir hele Norden en slagmark.

Det blir ikke noen konfliktløsende mekanismer igjen i Norden, ingen Palme eller Kekkonen som praktiserer aktiv nøytralitet. Alt politisk fokus vil bli styrt av det overordnede militære perspektivet. Både bekjempelse av fattigdom, trygge velferdsstaten, og klimamål vil bli nedprioritert. Når nøytraliteten opphører, slutter landene å kritisere krigføring og militarisering.

De forente nasjoner (FN) definerer gjerne nasjon med begrepet stat. Men også stater mister sjølråderetten når rivaliseringa mellom stormaktene skjerpes. FN er i realiteten satt på sidelinja i dagens konflikter. Symbolet for FN har Nordpolen i sentrum og landene bredt utover. I dagens globale strider står

frontlinja over det polare området i nord. Nasjonene blir maktesløse ovenfor de store atommaktene.

For tiden har ikke Vesten positive visjoner om fremtida lenger. All aktivitet dreier seg om opprusting, hat, sanksjoner og demonisering hvor de enkelte land må innordne seg sin blokk. For å hindre ny verdenskrig, må vi få bygd opp en fredsbevegelse. Det kan vi best gjøre innenfor hver nasjon som har egne interesser å ivareta, og ikke minst ansvar for eget folk. Vi må starte arbeidet her i landet mot atomvåpen og krig. Vi må bruke rustningsmilliardene på mer nødvendige oppgaver som å berge klimaet, bekjempe forurensning og fattigdom. Da må vi begynne med nasjonen Norge.

[Frode Bygdnes](#)

Til min blogg: www.polartinget.no